

„Vrei să cunoști lumea?
Privește-o de aproape.
Vrei să-ți placă? Privește-o de departe.”

- I.L. Caragiale

NATIUNEA

continuitate pentru neam și țară

Informație, opinie și atitudine publicistică

Serie Nouă
Anul XI

Numărul 577
13 - 19 iulie 2022

Nu doar acceptarea trădării și îngăduința față de trădători o vom plăti, ci și prostia...

Cezar Adonis
Mihalache

Una deja istorică... Și nu, nu negliobie, nici nesăbuiță, nici dezinteres conjunctural strecurat de marii manipulatori, ci prostie sadea... Și nici nu se va mai scrie peste ani despre ea... Pentru că nu negliobii rămân în cele ce se vor spune peste vremuri... Și, în fond, despre ce altceva ar

taxați pe amprenta „de carbon”: românii...

Cum altfel să se cheme toate acestea când, privind în jur, vezi că o țară care nu are nici măcar ieșire la mare, doar poate la cea din ea însăși, un lac mai mare în care poate să-și „navigheze” cel mult trufia, are un plan național de dezvoltare prin care vrea să devină centru european de logistică și transport al mărfurilor?... Inclusiv ca

binele celei de a doua lor cetățenii, și numai mâine se va consemna, nu un departament, nu doar un minister prin guvernul României (altora, tot mai mult a altora), ci o structură interministerială întreagă pentru reconstrucția Ucrainei... De parcă este vina noastră că a ajuns unde este acum...

Și cât de, și trădători (da, unii!), dar și de idioti (mulți, prea mulți!), să fii încât să te implici în

Ăsta e Ciucă, Ciucă al nostru?!...

Marin
Neacșu

Mă tot întreb ce o fi avut în cap domnul prim-ministru când a spus că motorina nu se produce la noi în țară. O fi o previziune, o fi o sarcină primită de la U.E., sau pur și simplu nu și-a mai alimentat tovehicolul de când are mașină cu S.P.P.-ist la scară? Dacă ar merge măcar odată pe lună la Plenița și ar alimenta singurel mașina personală, la firmele... românești, ar vedea ce scrie pe pompă. Din istoria învățată în generală știu că unii „domnitori”, din ăia necorupți, chiar și proveniți din armată, mai mergeau „mascați” prin prostime, ca să afle ce mai zice lumea despre ei, ce suferințe au sau dacă există mai multe ocale sau unități de măsură prin piețe, cum sunt acum în administrația și instanțele noastre. Unii, cum era Țepeș, mai mergea deghizat și prin taberele turcaleților și nu îl recunoștea nimeni. Cel puțin așa spune legenda și eu cred în legende și doctorate. Este adevărat, nu îl văd pe domnul prim mergând deghizat prin piețe. Păi în ce să se deghizeze, că pe orice respirație a sa scrie Nassiriya. Nu ar merge. Ghinion!

Nu știu, pe de altă parte, de ce s-a supărat lumea pe Ciucă, Ciucă al nostru că nu știa dacă firmele private vor aplica măsura propusă de guvern adică batjocora aia de 50 de bani timp de trei luni. Păi de unde să știe domnia sa ce vor decide marile companii care fac bani din petrolul românesc fără a plăti impozit sau TVA? Ce, el le conduce pe ele sau ele pe el? Vreți să se supere mediul de afaceri pe noi și să plece? Păi cine ne mai dă șpagă? Hai să fim serioși. Dar (să îmi fie permis, să preiau din teleshopping) „Stați așa!”, că până la ora asta, nici companiile românești distribuitoare de carburanți nu au pus în aplicare batjocura celor 50 de bani, prețul este același, dacă nu în creștere. De ce? Poate le e jenă, că prea e la mișto măsura. Dar cred că de fapt nu s-a pus încă în aplicare pentru că... guvernul nu a decis de când intră în vigoare și nici nu a elaborat metodologia de aplicare, nu a fost realizat softul, nu s-a stabilit încă ce firmă îl va realiza și nici cum se va realiza. Mai trebuie să vedem cine dă șpaga mai mare pe realizarea softului, dacă e firmă de casă a P.S.D. sau a P.N.L.?

Viața e complicată, o astfel de măsură nu se aplică așa bătând din palmă. Dar ce a fost „greu” s-a făcut, am anunțat

măsura, lumea „s-a liniștit” așteaptă reducerea, ca mortul coliva și guvernării, parlamentarii, vor intra în vacanță, e liniște în țară, ne mai vin 5.000 de militari N.A.T.O., are cine să „ne apere”. Guvernul a decis doar când se termină batjocura dar nimic despre modul în care se aplică sau când. În timpul aista, ceasul ticăiază, cele trei luni trec și ne vom trezi în ziua 89 că se rezolvă toate problemele și se ieftinește carburantul, de la în loc de 18 lei/l vom plăti 18,5 lei, că în trei luni de zile, se aplică dobândă și vine A.N.A.F.ul și ne impozitează „câștigul”. Că așa s-a întâmplat și în filmul ăla cu George Mihăiță parcă: se terminase lupta, se terminase filmul, răniții urlau prin șanțuri, turcii strigau „Cioc Selim” iar Ciucă al nostru, singurul supraviețuitor, un fel de Bruce Willis autohton, suna at-acul, de ziceai că făcuse telefonul șanț. Și pentru că nu e una fără alta, a mai venit Ciucă al nostru cu o măsură în sprijinul populației: a aprobat amânarea ratelor pe o perioadă de nouă luni de zile. Adică cei care acum nu își mai pot plăti ratele la bănci din cauza dublării prețului la energie și combustibil (fir-ar mama lui de Putin, că ne cere ruble și noi avem decât dolari), dar ajutat de compensațiile care vor ține până prin decembrie parcă, sau femartie, să facă cerere la bănci să își amâne ratele cu până la nouă luni, că peste nouă luni, când prețul la combustibil va fi triplu față de valoarea actuală, o să curgă lapte și miere pe toate străzile.

Așa cică sunt ajutați românii, prin creșterea dobânzilor și vă dați seama, cu inflația asta și devalorizarea leului, cam cât va fi dobânda peste nouă luni, mai ales după ce va trebui să mai plătim câteva milioane de vaccinuri și să stăm acasă cu sau fără botniță, că a primit Biden un fax de la o maimuță care i-a spus că vine cu covrigul peste noi imediat ce își termină parlamentarii și judecătorii concediile și încep sesiunile de toamnă on line. Ei, spuneți dumneavoastră dragi români cu scaun la cap (dacă mai e vre-unul în viață), cum vor plăti ratele la bănci peste nouă luni, în plină recesiune, cei care acum, cât mai sunt compensări în vigoare nu o pot face? Să spună Ciucă al nostru, că eu, oricât m-aș sceme nu poci.

Deci dragi români, stați liniștiți, avem boli avem războaie, avem taxe, n-avem... oaie!

putea fi și vorba dacă am fi corecți și ne-am privi singuri în oglindă?... Ori de ne-am privi măcar prin ochii reci, dar plini de poftă, ai veneticiilor... Cum să se cheme altfel ceea ce se întâmplă acum?... Ceea ce permitem a se derula în vreme ce noi ce ne schilodim de pereții sărăciei... În vreme ce ne lăsăm linșăți de gurile spurcate a felurii neica nimeni, ajunși prin funcții de taxatori cu bretele de îngâmfare la gât, și care, de acum, ne amenință nu doar cu amenzi, ci și încadrări penale în masă... Și nu pentru neplata voită a datoriilor la stat, ci, și va urma curând, pentru necalcularea, nedeclararea ori chiar neidentificarea, chiar de către omul de rând (și nu va mai conta că acesta nici nu avea habar, nici pricepere) a tot ceea ce statul consideră că îi datorăm... Curând și o taxă de poluare „per capita”... Și da, va fi una priponită jug de gâtul nostru înainte chiar de ceea ce pusă animalelor în ferme... Pentru că avem un ministru maghiar care abia așteaptă să-și pună laurii de executor, chiar pe banii lor, a celor dintâi cetățeni ai Europei

„ponton” euro-asiatic... Și da, acesta este cu adevărat un plan de țară!... Să faci din nimicul pe care îi ai, bici!... E drept punând biciul pe ceea ce au alții... Căci, Ungaria vorbește despre rute și centre de depozitare uriașe ce vor fi dezvoltate prin toată țara, dar probabil că doar acum nu a pus pe hârtie, cu linii clare, și ruta de ieșire spre marea cea mare, de la noi...

Sigur, tot un proiect de țară poate fi considerat și acela al unei țări care, deși are ieșire la mare, ba, s-a pus și pe treabă să reabiliteze hălți întregi ale unei infrastructuri ruginite în timp, o face declarat, aproape ca o scuză de sine, pentru alții... Să nu creadă cumva bufnița centrală a Europei că s-au apucat românii să investească pentru ei, pentru viitorul lor! Un „proiect” în care miniștri ies la rampă să dea asigurări că România va face toate acestea pentru alții... Și reconstrucția și continuitatea în dezvoltare a altora... Doar că nu este încă totul consemnat oficial... Adică, se vede implicarea pentru dezvoltarea Ungariei, prin miniștri maghiari ce trag tare la

reconstrucția unei țări de parcă ai fi parte a vinovăției aceuia care a distrus-o?!... Și nu ar fi de mirare să vedem, și poate nici măcar după război, cum vinovatul va participa la reconstrucția țării pe care a distrus-o, dar o va face prin acorduri cu un beneficiu economic pentru sine, în vreme ce noi vom rămâne cu salba de datorii de pe urma unei învinovățiri din prea multă negliobie... Căci, deja nu mai este vorba despre cumsecădenie, ospitalitate, sprijin umanitar și empatie... Acestea trebuiau să rămână într-o paranteză emoțională după primele luni din războiul altora... Altminteri, tot, dar tot ce se va fi oferit de la un punct încoace, se va chema responsabilitate asumată într-un soi de autoînvinovățire... Și care se va plăti, și scump, și multă vreme de acum înainte...

Și totuși, de ce atîta ură din partea lui Alexandru Florian față de legionari (de fapt, față de români)?

Dan Cristian Ionescu

În vara anului 2003 am purtat o lungă discuție cu un prieten evreu, unul dintre cei mai buni prieteni ai mei pînă în anul 1985, cînd a plecat din țară. Dacă aș fi știut ce rol va avea acea discuție în viața mea, mi-aș fi notat în agenda data exactă. Urmare acestei discuții, am pus din nou mîna pe Biblia abandonată în copilărie și s-au produs două consecințe (despre care am mai scris).

Prima a fost aceea că citind Vechiul Testament, m-am îngrozit. Plin de crime și nelegiuiri săvîrșite de conducătorii evrei. Mi-am format o părere și, în mod-esta bisericuță a modestei mănăstirii Surpatele, L-am întreat pe Dumnezeu dacă greșesc sau nu. Și Dumnezeu mi-a răspuns că nu. După care, într-un foarte scurt timp, m-a ajutat să parcurg 3.500 de ani de crime evreiești. Așa s-a născut cartea Codul lui Lucifer, la care pe pagina de gardă sub titlu este scris:

„Vechiul Testament – un lung șir de crime și nelegiuiri săvîrșite de conducătorii evrei. Crimele și nelegiuirile lor continuă și azi, nestingerite de nimeni.”

Am terminat cartea, după care un an de zile am bătut editurile fiind respins de toate. La unele, era suficient să îmi spun numele. Un patriot și bun creștin mi-a recomandat să tipăresc cartea în regie proprie și mi-a dat un număr de telefon. Așa am făcut. Întors acasă de la tipografie, eram puțin îngrijorat – mă hazardasem la un tiraj pentru care nu aveam suficienți bani. Dar după doar două-trei ore sună la ușă poștărița și îmi umple masa din sufragerie cu teancuri de bancnote.

A doua, a fost că am citit Evangheliile. Și atunci am înțeles multe lucruri din viața mea. Am văzut Calea, Adevărul și Viața. Și dintr-un creștin de recensămînt (termen folosit de mine), am devenit un creștin adevărat.

Printre altele, în cursul acelei discuții, prietenul meu mi-a spus că cei mai mari dușmani ai evreilor au fost evrei. Nu am intrat în amănunte, oricum eu nu eram pregătit atunci, dar cu timpul am putut să-i identific (cel puțin pe cîțiva).

Tomas de Torquemada (1420-1498), inchișitorul șef al Spaniei între

1483-1498, cel care a izgonit din Spania evreii care refuzau converirea la creștinism, provenea dintr-o familie de evrei convertiți.

Karl Marx (1818-1883) – cartea sa „Despre problema evreiască” poate fi interpretată astăzi în termenii sioniști ca una dintre cele mai antisemite scrieri („Bazele seculare ale iudaismului: nevoile personale, interesul propriu. Religia iudeilor? afacerile. Dumnezeu lor este banul”). Astăzi, Marx este unul dintre cei mai huliți oameni, ca promotor al comunismului. Dar naivii nu știu că marxismul (teoretic) a fost denaturant de un alt evreu (Lenin) în bolșevism (practic) tot așa cum mozaismul a fost denaturant prin Talmud în iudaism.

Mulți intelectuali de marcă din întreaga lume au aderat la marxism datorită principiului său fundamental social – „De la fiecare după puteri, fiecăruia după nevoi”. Acest principiu este eminent creștin, a stat la baza organizării primei comunități creștine din Ierusalim și este preluat din Noul Testament (Faptele Apostolilor 4.35-36 „Și nimeni nu era între ei lipsit, fiindcă toți câți aveau țărini sau case le vindeau și aduceau prețul celor vândute, și-l puneau la picioarele apostolilor. Și se împărțea fiecăruia după cum avea cineva trebuință.”).

Acest principiu, care în teorie era foarte corect dar în practică a fost încălcat i-a atras pe mulți. Panait Istrati a fost comunist pînă cînd a vizitat URSS. Și dacă în principiu și adesea în practică teoria marxistă era atee, asta nu înseamnă că toți comuniștii erau ateii (prințul Scarlat Callimachi numit Prințul Roșu, fiul său Dimitrie Callimachi, ultimul prinț din familie, Niculae Cerveni, cel care turnat de un coleg evreu a fost exclus din facultate, din partid și a făcut 5 ani de temniță întrucît la un seminar de marxism-leninism a făcut o paralelă între Hitler și Stalin, ultimii doi fiindu-mi buni prieteni, au fost comuniști, dar și ctitori de biserici).

Atras de același principiu social, și eu, care nu îmi doream să fiu mai bogat decît alții, am fost comunist pînă la 30 de ani. Atunci mi-am dat seama de utopia societății bazate pe egalitate, și aceasta din cauza naturii umane: nici un conducător vremelnice nu ar

fi acceptat desființarea statului, pentru a deveni egalul celor pe care i-a condus.

Un scriitor sau filozof francez a rostit niște vorbe memorabile: „Cine la 20 de ani nu e comunist, nu are inimă. Cine la 40 de ani mai este comunist, nu are creier”. Sînt vorbe pe care le-am citit acum jumătate de secol, și îmi exprim încă o dată regretul că nu îmi amintesc cui aparțin.

Evreul Reinhard Tristan Eugen Heydrich (1904-1942), favoritul lui Hitler, este autorul „soluției finale a problemei evreiești” adoptate la conferința de la Wannsee (20 ian. 1942). Dar soluția finală nu era, cum susțin în mod mincinos sioniștii, uciderea evreilor, ci internarea acestora în lagăre de concentrare care, în speranța de victorie a Germaniei naziste, urmau să ajungă mutate în URSS. Desigur, și acesta a fost un abuz săvîrșit împotriva evreilor, dar de ce să minți? Oare de ce?

Evreul gruzin Lavrenti Pavlovici Beria (1899-1953), șeful NKVD. Nu a ucis numai floarea armatei poloneze în pădurea de la Katyn, dar i-a executat și pe liderii bolșevici evrei intrați în conflict cu Stalin, pe sioniștii din comitetul antifascist evreiesc și pe evreii din complotul medicilor.

Originile evreiești ale ultimilor doi au dispărut de pe paginile lor Wikipedia. Despre toți aceștia am scris în articolul „Evrei pe care ai voie să îi înjuri” (alături de George Soros și Nicolas Maduro).

Un evreu de excepție, evreul american antisionist Noam Chomsky, a rostit niște vorbe pe măsura valorii lui: „Pentru cei puternici, crimele sînt ceea ce comit ceilalți”. Pentru evrei, nimic din ce fac ei nu este crimă. Dar nici pentru ONU, pentru Consiliul de securitate al ONU sau pentru UE.

Cu toate acestea, iată mai jos un număr de 58 de masacre săvîrșite între 1946-1999 de formațiunile paramilitare teroriste Irgun și Lehi iar ulterior de Tsahal (armata israeliană). Masacre odioase care nu au fost niciodată asumate de Israel, pentru care nu a răspuns niciodată nimeni, pentru care nu s-au plătit niciodată despăgubiri. Pămînturi însușite prin uciderea sau alungarea palestinienilor și care, conform Talmudului, revin de drept evreilor.

Evreii antici au fost primii care au creat rasișmul, discriminarea rasială, și singurii care în prezent practică apartheidul, acceptat de „lumea civilizată”. Am scris despre aceasta în articolul „Rasismul, un lucru oribil. Dar cine l-a creat? Și cine îl susține?”... Tot „lumea civilizată” nu numai că acceptă dar își și trimite reprezentanți de frunte la sărbătorirea Purimului, o sărbătoare a bucuriei – evreii se bucură și astăzi de uciderea a peste 70.000 de perși nevinovați în urma ucidirilor reginei evreice Estera, ajunsă prin înșelăciune pe tronul Persiei. Au început în țară comemorările pogromului de la Iași (81 de ani). Sunt curios cine din România va comemora celălalt pogrom, uciderea de către evrei a românilor din Basarabia și Bucovina (82 de ani). Se pare că autoritățile române și-au însușit teza talmudică și sionistă că doar viața evreilor are valoare.

Pentru Alexandru Florian, urmaș al autorilor celor mai mari crime din ultimele trei milenii și jumătate, aceste atrocități nu există.

Și nici pentru infractorul Alexandru Muraru (căutați plîngerea penală făcută împotriva celor doi frați de Corneliu Turianu), pseudo-istoric, cu doctorat la 29 de ani, care declara lunile trcute că după uciderea în 1862 a lui Barbu Catargiu, al doilea atentat politic în România a avut loc în 1924 cînd Corneliu Zelea Codreanu l-a împușcat pe prefectul de poliție Constantin Manciuc. În primul rînd Muraru confundă legitima apărare (reținută de instanța de judecată) cu crima politică dar în al doilea rînd, mult mai grav, el trece peste atentatul cu bomba de la Senatul României din 8 dec. 1920 cînd evreii Max Goldstein, Leon Lichtblau și Saul Osias au reușit să ucidă trei senatori (printre care ministrul justiției și un episcop greco-catolic). Nu știu ce subiecte au avut tezele de doctorat ale fraților Muraru, dar ar fi bine dacă Emilia Șercan le-ar verifica (mi-e teamă să nu fie plagiate).

Trag două concluzii. Prima este că atunci cînd te specializezi în probleme de holocaust ori studii iudaice și ebraice, în România ai toate ușile deschise. Priviți la frații Muraru, la Radu Ioanid, la Mihai Răzvan Ungureanu (legat de ultimul, cel fotografiat la

Zidul Plîngerii cu kippa pe cap, am mai scris că am aflat de la un ofițer de informații faptul că la audierea în comisia SIE cu ocazia numirii sale în fruntea spionilor români, a fost întreat cîte cetățenii are – a răspuns zîmbind: „Nu pot spune decît că am un singur pașaport”; desigur, nu am avut cum să verific informația).

În al doilea rînd, se confirmă că uscătură la uscătură trage, adică infractorii se înconjoară cu infractori. Uitați-vă la Iohannis, sprijinit de un partid plin de infractori încă de cînd a ajuns la guvernare în 1996 (de fapt chiar mai dinainte, din perioada 1991-1992 cînd PNL era cu o fesă la putere și cu cealaltă în opoziție – mă refer la o afacere mafiotă a lui Radu Ciuceanu, fostul deținut politic care apoi și-a estimat patriotismul la 600.000 euro, pe care i-a primit de la statul român; mi-e scîrbă de astfel de patrioți). Ce poate fi mai emblematic pentru PNL (dar și pentru parlamentul României) decît Virgil Guran, liderul grupului PNL din Senat și proaspăt vicepreședinte al partidului, care a stat internat la nebuni pînă cînd s-au prescris faptele penale pentru care fusese trimis în judecată.

Dar pe lîngă politrucii penali de carton ai PNL, Iohannis are proprii lui „falți” (penali) pe care i-a promovat, pe doi ca ambasadori (Andrei Muraru în SUA și Radu Ioanid în Israel), iar pe al treilea, parlamentar, dar și ca reprezentant al guvernului în conducerea infrastructurii europene de cercetare a holocaustului (Alexandru Muraru). Nume deja pomenite.

- continuare în pagina 4 a -

- urmare din pagina a-3-a

Vreți să știți de ce este infractor Radu Ioanid, evreu cu cetățenie americană, fost cercetător la muzeul memorial al holocaustului de la Washington?

Căutați pe net și veți găsi cum a încercat după 1990 să obțină pentru a doua oară de la statul român despăgubiri pentru apartamentul din bd. Nicolae Titulescu nr. 73-79, bloc

Florian este fiul lui Radu Florian, profesor universitar de marxism-leninism la facultatea de filozofie. Dacă nazismul este declarat o ideologie criminală, atunci, pentru egalitate de tratament, și bolșevismul (fiindcă asta predă practic Radu Florian) trebuie încadrat identic.

Cînd au început procesele „dușmanilor poporului”, mulți adolescenți au ajuns în temniță doar fiindcă

poartă în prezent parcul Herăstrău), încetul cu încetul dar în scurt timp evreii bolșevici au acaparat puterea (în primul rînd conducerea partidului, politica externă și, cel mai important, organele de represiune – la înființare, în 1948, securitatea era peste partid). Apoi, printr-o conjunctură fericită, conducătorii naționaliști ai partidului (Gheorghiu Dej și ulterior succesorul său Ceaușescu)

dreptății.

Au revenit în țară legionarii din exil, cei din Germania au înființat un partid, Uniunea Democrat Creștină (dacă nu mă înșel, pe 5 ian. 1990). Un partid cîtuși de puțin ferit de necazuri – singurul partid din cadrul CDR căruia, sub diferite pretexte, atît la alegerile din 1992 cît și la cele din 1996, nu i s-au oferit locuri pe listă. Sătul de prigoană, în 1996, ajuns președintele partidului, pri-

nici unul care să fi ajuns în fruntea acestuia.

În orice caz, s-a ajuns la concluzia că legionarii reprezintă un pericol. Nu prin ei, niște bieți bătrîni, ci prin exemplul pe care puteau să-l dea tinerilor patrioți. Astfel că la sugestia sau ordinul sau altceva venit de la cei care își transformă teroriștii și criminalii în eroi, Adrian Năstase, în speranța deșartă că va ajunge președintele țării, a emis OUG nr. 31/2002 prin care eroii noștri erau transformați în criminali! Dar în loc să ajungă la Cotroceni, a ajuns la închisoare. „Vanitas vanitatum et omnia vanitas!” (sau, în ebraica veche, „Haveil havulim hacoil haveil!”).

De ce se străduie de două decenii Alexandru Florian (mai puțin în ultimul timp cînd sătul de înjurături, a găsit o slugă de acord să le primească el – Alexandru Muraru) să șteargă amintirea legionarilor?

Fiindcă legionarii erau buni creștini. Fiindcă legionarii, ca buni creștini, iubeau adevărul. Fiindcă legionarii făceau ei înșiși dreptate atunci cînd justiția coruptă nu făcea. Fiindcă legionarii au acceptat ani de zile să trăiască în păduri și peșteri luptînd împotriva regimului care pentru mine, este reprezentat astăzi de Alexandru Florian. Fiindcă pentru legionari, Dumnezeu și Patria erau cu mult peste valoarea vieții lor. Alexandru Florian și clica trădătoare din fruntea țării nu vor legionari, nu vor patrioți, vor ființe umile, supuse, care să se tîrască prin fața lor fără să protesteze, fără să lupte.

10A, scara A, etaj 9, ap. 36, sectorul 1, pentru care promise despăgubirea cînd a plecat din țară, spre sfîrșitul anilor '80. Dar în România, infractorii sioniști au imunitate. De fapt au peste tot în lume, doar în SUA și Israel se mai întîmplă să fie arestați.

Iată, români, pe cine sînteți nevoiți să alegeți, de peste trei decenii, din slaba ofertă pe care, în mod premeditat, o aveți la dispoziție. Și vrînd-nevrînd, alegeți trădători.

Pentru toții cei de mai sus, singurii criminali sînt legionarii, care erau antisemiți (iar acum, și rușii). Dar dacă le cereți să vă dea UN nume de evreu ucis de legionari pînă la 6 sept. 1940, nu or să poată să vă spună nici unul.

De ce atîta ură din partea lui Alexandru Florian față de legionari (de fapt, față de români)? Alexandru

erau copiii părinților lor. De parte de mine gîndul să cer legea talionului, să mă fi gîndit la arestarea copiilor celor care au „implementat” (termen pe care l-am auzit prima dată în 1990 de la Petre Roman) dictatura criminală bolșevică la noi – nici măcar părinții lor, criminalii, nu au fost trași la răspundere (este adevărat, cei mai mulți erau ori morți, ori emigrați în Israel). Dar nici nu mă gîndeam că acești urmași ai criminalilor vor ajunge să facă legea în România.

La momente festive, unul dintre marii dușmani ai României, Klaus Iohannis, trîmbița (greoi, cum vorbește el) despre victoria revoluției române. Nu, revoluția română nu a învins, a fost zdrobită.

După actul de la 23 august 1944 (care era necesar, dar nu așa cum l-a făcut idiotul rege al cărui nume îl

au trecut la eliminarea treptată a evreilor din conducerea statului. Din cite știu, în 1989, singurul nume de evreu să zicem notabil, rămăsese longevivul Naș Leon (născut Littman), șeful gospodăriei de partid timp de peste 43 de ani (1946-1989).

Pentru evrei, a fost o lovitură – ei considerau România „un bun cîștigat”. Iar evreii nu uită și nu iartă.

În 1989, într-o altă conjunctură, de data aceasta nefericită, a avut loc revoluția. Serviciile secrete străine nu au orchetat-o pentru binele poporului român ci pentru distrugerea și subjugarea ei, pentru a fi predată din nou evreilor.

Am socotit cu toții (mai ales eu, care zeci de ani am păcătuit prin naivitate!) că au sosit timpurile bune pentru țară și români, timpurile adevărului și

etenul Ion Gîțlan a retras partidul din CDR. Cu el și cu Nicolae Cervenii, am încercat să facem o nouă Convenție atrăgînd atît alte partide care se retrăseseră, cît și partide încă rămase. A trădat însă Alexandru Ionescu, președintele Federației Ecologiste Române – răsplătit de Constantinescu cu un loc în parlament. Cum l-a răsplătit pentru trădare și pe Mihail Grama, fostul președinte al UDC, cu un loc de senator din partea PNȚ-cd. De multe trădări am mai avut parte!

Legionarii întorși au început să ne spună și adevărul lor, au fost tipărite în limba română cărțile lor scrise în exil. Am aflat că nu ei fuseseră criminali și dușmani ai democrației. S-a constituit AFDPR – dar iată că deși majoritatea foștilor deținuți politici fuseseră legionari, eu unul nu știu pe

Tăcerea vinovată a „mieilor” ...

Cezar Adonis
Mihalache

Și totuși, cum a tratat până la urmă ministerul nostru de Externe incidentul diplomatic din luna mai a.c., când președinta Ungariei a făcut, nu gesturi de impolitețe pe dealuri și câmpii, fie ea și în trap nechezând bucuroasă de rezultatul alegerilor, ci acțiuni clare de provocare, fie ele și în turul fără fermoar al colanților de jocheu, în ceea ce a considerat pesemne a fi doar herghelia cu ponei de la marginea de „imperiu” a Budapestei?... Când, nici măcar nu a alergat cu „poneii”, că nu aveau căpăstrul pus, ci a luat-o la trap cu ifose de capră cățărătoare pe bolovanii secuimii... Cine a tras concluzii despre felul în care a ajuns duduia (pe)stană, ignorând orice normă și cutumă, pe post de descălecătoare?... Există într-un singur dosar, fie el și cu șină, o notă de consemnare a acelei scenete grosolan de provocatoare? Căci, la cât de surprins s-a arătat a fi țucălăul nostru de Externe de o întrebare legată „de cazul din mai”, se pare că nu... Iar dacă acel „caz” a fost închis, cum s-a rostogolit pe vorbe, pe repede înainte, personajul, probabil s-a făcut

prin însăși neconsemnarea incidentului... Vorba aceea, cum să mai treci în catastife un incident diplomatic când te ocupi doar de lins clanțe și contururi de găuri de cheie?!... Cine să mai iscălească pe undeva felul în care s-a derulat periplul duduii hungariste pe la noi,

pe tăcute, dar în tăcerea dinții a mieilor de aici?... Cine să mai caute a identifica, formal, că oricum îi știe și țucălul nostru, după șezut, pe „regizorii” de la Budapesta, dar și lobiștii lor, și lupi, dar și neamurile lor mai schelălăite de jigodism de pe aici?... Cine să mai verifice aceste provocări și prime exerciții de

scoatere în lume, la întâia descălecare ca președinte, a primei fuste budapestane (dar și a corsetului cu barbă de la noi, această „conchista” însoțitoare de jupâneasă)?... Așadar, „cazul” a fost închis pesemne prin neconsemnarea lui... Și ungurii, la rândul lor, l-au „închis”, dar ei

au redactat și concluzii, poate și instrucțiuni de eficientizare a unor viitoare astfel de acțiuni... Ba, poate au pus la punct și o nouă broșura-îndrumătoare, că aia a lui Telkels Simon s-o fi destrămat din cotor de la cât au frecat cu ea colțurile imperiului fantoșă... Sigur, mergând pe

vorbele lui Bogdan A(i)urescu, am putea solicita public, pe motiv de deconspirare a inacțiunii chiar (de) pe limba ministrului, rezultatele analizei pe acel incident... Că dacă tot se laudă inspidul că „partea română a închis cazul”, ar trebui să existe și câteva rânduri scrise pe undeva, nu?... Or, să știm și noi, a existat măcar o singură structură a statului român care să facă o consemnare? Nu mai vorbim de un raport în sine și un set de concluzii... Dar măcar câteva rânduri, dacă nu la nivelul CSAT -ului, prea ocupat cu zugerăvitul pe statistici al războiului altora, dacă nu în ministerul de Externe (ori cel al Internelor), nici prin SPP, STS ori Jandarmerie („Parchetul” l-am scos din tot acest circuit cleios, că aleargă de acum după „matruștile” prietenului lui Orban) măcar în alfabetarul de la poliția locală... Măcar ea, și ce șansă istorică a avut!, să fi mângălit câte ceva, că timp a avut berechet în atâtea săptămâni... Măcar un avertisment dat cucoanei, că nu se merge în colanți în vârf de munte...

Dar ministrul nostru (țucal) de externe „veghează”... Iar în perspectiva unor evenimente imediate lansează sfaturi de

consultant (de agentură) către adevărații lui stăpâni... Pe care îi roagă, nu să vină în România respectând normele și protocolul internațional, ci să evite să vorbească public pe teme „sensibile”... Că așa le zice „matracuca” asta a noastră: „sesibilitățile României”... Nu lame înfipte în coastele Istoriei... Și doar în spațiul public să țină ungurii mai strâns căpăstrul în zăbala aia neagră de venin și ură... Că acolo, în corturile de la Tușnad, pot să dea liniștiți roștire la orice...

Cu asta se ocupă ministrul de externe al României!... Cu expresii lingușite... Nu cu trasarea unor limite, nu cu impunerea respectării protocolului, etichetelor și uzanțelor diplomatice!... Nu, el nu cere garanții diplomatice pentru un limbaj și un comportament, și nu doar în spațiul public!, de bun simț din partea aceluia care vin să-și facă tabere de discursuri populiste și extremiste la noi!... El își roagă timid stăpâni doar să nu necheze prea tare, cel puțin nu în discursul public, despre ceea ce știm că se va mârâi și lătra la Tușnad!...

Vacanță fără plată...

și clopot cu tot.

Activitatea parlamentarilor noștri e o catastrofă! În țară nu se văd decît distrugerile „democrațiilor” străini, care, în acest țîrg al sclaviei, sug seva națiunii române. Într-un cuvînt, binele făcut României de parlamentarii români încapă într-o pungă de plastic. Cel mai probabil, nici 20 la sută din efectivul parlamentarilor români nu cunosc etimologia cuvîntului democrație sau, mai grav, ce rol au ei acolo.

Cu toate că numărul zilelor libere dintr-un an este aproape egal cu numărul de zile lucrate în adormire și chiul, bașca, zilele scurte ale fiecărei săptămîni, parlamentarii primesc, pe perioada verii, încă două luni de concediu post natal, în urma unui travaliu în care s-au scremut să nască un fiasco dolofan cu mutații legislative, cu dizabilități politice, economice și sociale. Parlamentul României, cea mai „fantastică” instituție, își va plăti două luni de zile lehuzele, ca să stea cu burțile la soare în paradisuri turistice. Dulcea „meserie” de parlamentar oferă nenumărate avantaje: cel mai flexibil și libertin program de lucru, două vacanțe

lungi (de iarnă, aproximativ, 40 de zile, de vară, 60 de zile), indemnizații care explodează de la an la an, diurne și sume forfetare, felurite gratuități, cum ar fi telefonul mobil, transportul și cazarea în Capitală, decontate de la bugetul de stat. Mîine-poimîine, parlamentarii vor veni cu propunerea de decontarea a unor operații de schimbare a sexului.

Fie că lucrează, sînt în concediu sau vacanță, cei aproape 600 de parlamentari își primesc indemnizațiile uriașe. Fie că lucrează sau nu, nimic nu se reflectă pozitiv în nivelul de trai al românilor. Ba, în ultima vreme, chiar în detrimentul lor, prețurile din magazine crescînd ca aluatul la dospit. Ori la Parlament, ori pe colauri, tot nu fac mare lucru. Nu se obolesc să citească nici măcar documentele propuse spre aprobare. Votează precum oile la îndemnul unui lider. Habar nu au ce anume implică acțiunea lor. Chiar dacă le-ar citi, mulți ar avea nevoie de dicționar ca să înțeleagă limbajul și sensul.

Din 365 de zile ale unui an, aproximativ 140 sînt prezenți în plen, votînd cu două mini, cugetînd, în plictiseala lor patologică,

la nemurirea sufletului, preocupați de lucruri personale sau prin circumscipții unde nu-i poate nimeni verifica. Restul zilelor din an se transformă în vacanțe, zile libere sau „uichenduri” prelungite. Vacanțele pricinuesc parlamentarilor stres și oboseală, așa că vor merita odihnă deplină la întoarcere în fotoliile Parlamentului, în dictatura privilegiului politic. Voi continuați să-i votați, consimțînd la nerușinarea lor. Acest Parlament nu mai reprezintă interesele României, iar poporul ar trebui să le dea vacanță definitivă, fără plată.

Sub dictaturile Bănescu și Iohannis, românii au traversat toate formele de criză, pînă la infernala criză de astăzi, servită la comandă prin lanțul trofictoxic Davos-Washington-Bruxelles-Londra-Paris via Cotroceni. Ducă-se în vacanță, în spațiu, fără retur, capitalismul acesta mizerabil! Cu Dolar și Euro cu tot! Să mai vină cînd îl voi aduce eu în spate! Miza obținerii unor profituri uriașe de către aleșii neamului a dus la înstrăinarea unor bucăți de istorie românească străveche, a unor părți vitale din economie, a unei jumătăți din pămîntul țării, din ființa națională, inadmis-

ibil negociabilă.

Așadar, taraful găștilor de la putere, psihologia de haită și cumetria politică, care au făcut foarte mult rău României, intră în vacanță. Pentru că tot e vacanță parlamentară și norodul trebuie ținut în priza politicii mioritice, mass-media nu vrea să șomeze la capitolul senzațional și încearcă fabricarea unor munți falși din mușuroaiele de cîrțițe ale lui Zelenski. Senilul Șef de Cuibar de la Poiata Albă ne anunță că începînd cu căderea frunzelor urmează o altă pandemie... așa a citit Biden pe notița îndrumătoare, pe care o ținea invers, surprins fiind de reporteri, notiță prin care Biden era îndrumat pas cu pas pentru conferința de presă. Idiotul, însă, a ținut lista cu fața spre presă, care a deslușit toate instrucțiunile. Iată cine duce omenirea în rîpă! Senil și incapabil, își pune singur frînă. În mod sigur, nu nimereste singur ușa casei sale!